

Iene Miene Mutte

Het verhogen van deelname aan een bewonersmiddag, door stimulatie op risico en self-efficacy.

Bruce Brekelmans (s1048765)

Masterthesis Behaviour Change

Faculteit Sociale Wetenschappen, Radboud Universiteit Nijmegen

Aantal woorden: 6996

16 september 2020

Begeleiders: G. Bijlstra (RU), G. Delver & I. Puls (DITSS)

Samenvatting

Ondanks dat afgelopen jaren het aantal woninginbraken in Nederland daalde, waren er dit in 2019 nog gemiddeld elke dag 110. Aangezien inbraak niet alleen zorgt voor financiële maar ook psychologische schade is het belangrijk om dit aantal inbraken aan te pakken middels bijvoorbeeld een anti-inbraak project. Echter is de betrokkenheid van bewoners bij dit soort projecten vaak laag terwijl deze hard nodig is. Deze betrokkenheid kan worden verhoogd middels een bewonersmiddag maar hiervoor blijkt de opkomst vaak laag. In dit onderzoek is daarom gekeken naar hoe bewoners kunnen worden gestimuleerd om hiernaartoe te komen. In een online scenario-onderzoek ($n = 128$) werd middels een 2×2 design getoetst of het risico van inbraak dat mensen ervaren en hun gevoel van bekwaamheid om deel te nemen aan een bewonersmiddag van invloed was op hun intentie om hieraan deel te nemen. Verwacht werd dat een hoger ingeschat risico en hoger gevoel van bekwaamheid zouden resulteren in een hogere intentie. In een 2×2 ANOVA werd alleen gevonden dat een hoger ingeschat risico van inbraak zorgde voor een hogere intentie ($p = .025$, $\eta_p^2 = .040$). Echter bleek uit een manipulatiecheck dat de manipulatie op het gevoel van bekwaamheid niet was gelukt, wat mogelijk verklaart waarom de invloed hiervan op intentie niet is gevonden. Samengevat geeft dit onderzoek inzicht in hoe de intentie om deel te nemen aan een bewonersmiddag kan worden gestimuleerd. Vervolgonderzoek zal echter moeten aantonen welke inzichten ook van toepassing zijn op de daadwerkelijke deelname aan een bewonersmiddag.

Ondanks dat de afgelopen jaren het aantal woninginbraken in Nederland daalde, waren dit er in 2019 nog gemiddeld elke dag 110 (Centraal Bureau voor de Statistiek [CBS], 2020). Buiten dat inbraak financiële schade met zich meebrengt (WODC, 2007), zorgt het ook voor psychologische schade zoals angst en depressie (Beaton, Cook, Kavanagh & Herrington, 2000; Kuroki, 2013).

Een belangrijke reden waarom sommige gebieden meer worden getroffen door woninginbraak is de gelegenheid tot inbraak die de dader wordt geboden in een bepaald gebied (Bennet & Wright 1984; Cohen & Felson, 1979). Hoe groot deze gelegenheid is in een bepaald gebied hangt onder meer af van hoeveel preventiemaatregelen er zijn getroffen door bewoners zoals extra veiligheidssloten en buitenverlichting (de Waard, 2012; Klein Haneveld, Boes & Kop, 2012).

Een manier om deze gelegenheid tot inbraak te verkleinen is door een collectieve aanpak vanuit de bewoners. Echter wordt een collectieve aanpak van dit of andere problemen niet tot nauwelijks opgezet vanuit bewoners. Zo werd in eerder onderzoek gevonden dat in 18 Nederlandse gemeentes in een heel jaar door slechts 15% van de bewoners een collectieve actie was georganiseerd, om de leefbaarheid en veiligheid in de buurt te verbeteren (ABF Research, 2012). Ten gevolge hiervan wordt een collectieve aanpak vaak opgezet door een organisatie verbonden aan de overheid, bijvoorbeeld in de vorm van een anti-inbraak project. Vervolgens probeert de organisatie de bewoners hierbij te betrekken wat burgerparticipatie wordt genoemd (Brans, Maesschalck, Gelders & Colsoul, 2008).

Een manier om bewoners meer te betrekken bij dit soort projecten is door een bewonersmiddag te organiseren. Echter is de opkomst hiervoor vaak laag en zijn bewoners

moeilijk of zelfs niet te mobiliseren om hiernaartoe te komen (ABF Research, 2012). Het gevolg hiervan is dat bewoners vaak weinig tot niet betrokken zijn bij dit soort projecten.

Het doel van het huidige onderzoek was daarom om meer inzicht te krijgen hoe de opkomst van een bewonersmiddag van een anti-inbraakproject kan worden verhoogd. Helaas is zover bekend in de literatuur weinig tot geen beschikbare kennis over de psychologische determinanten van dit gedrag. Voor dit onderzoek is daarom gekeken naar de literatuur van gerelateerde gedragingen van dit gedrag zoals individueel anti-inbraak gedrag en burgerparticipatie in relatie tot inbraak.

Volgens het COM-B model kan menselijk gedrag in veel gevallen worden verklaard door het samenspel van de factoren bekwaamheid (*capability*), mogelijkheid (*opportunity*) en motivatie (*motivation*) (Michie, van Stralen & West, 2011). Deze drie factoren hebben elk een direct effect op gedrag. Daarnaast hebben bekwaamheid en mogelijkheid beide ook een indirect effect op gedrag, namelijk via motivatie. Zo kan de bekwaamheid dat iemand bepaald gedrag uit kan voeren, zoals het hebben van de juiste kennis, van invloed zijn op de motivatie om dit uit te voeren. Het uitvoeren van bepaald gedrag heeft echter ook effect op de bovengenoemde factoren. Zo kan een persoon door het uitvoeren van bepaald gedrag bijvoorbeeld meer kennis hierover krijgen waardoor deze meer bekwaam wordt om dit daarna uit te voeren.

Toegepast op dit onderzoek kan bekwaamheid worden gedefinieerd als in hoeverre een bewoner in staat is om deel te nemen aan de bewonersmiddag, mogelijkheid als de gelegenheid die de omgeving biedt om hieraan deel te nemen en motivatie als de processen die ervoor zorgen dat een bewoner gemotiveerd is om hieraan deel te nemen. Een van deze processen bestaat uit het afwegen van de kosten en baten van deelname aan deze bewonersmiddag (Michie et al., 2011).

Een factor die vanuit eerder onderzoek naar anti-inbraakgedrag belangrijk blijkt in deze afweging is het waargenomen risico van inbraak (Rogers, 1975; Clubb & Hinkle 2015). Dit kan worden gedefinieerd als hoe groot een bewoner de kans op inbraak en de gevolgen daarvan inschat (Clubb & Hinkle 2015). Zo blijkt bijvoorbeeld dat wanneer bewoners het risico van inbraak hoger inschatten zij vaak meer individuele maatregelen treffen (Veldkamp 2014; CBS 2019). Daarnaast blijkt uit eerdere onderzoeken dat een hoger waargenomen risico ervoor kan zorgen dat bewoners meer gemotiveerd zijn om met buurtinitiatieven tegen inbraak mee te doen (Piscitelli, 2011; Piscitelli & Perrela, 2017; Pattavina, Byrne & Garcia, 2006). Kortom hoe groter bewoners dit risico inschatten, hoe groter de kans is dat zij iets tegen inbraak zullen doen.

Hoewel het ingeschatte risico van inbraak bewoners kan motiveren om naar de bewonersmiddag te komen is deze echter niet gebaseerd op een feitelijk maar een subjectief beeld wat bewoners hebben van inbraak (Slovic, 1997). Zo wordt de grootte van dit risico vanwege een beperkte cognitieve capaciteit niet gebaseerd op alle informatie (Bohnenblust & Slovic, 1998) maar op de informatie die voor de bewoners beschikbaar is en makkelijk uit het geheugen op te halen is, wat *beschikbaarheidsheuristiek* wordt genoemd (Tversky & Kahneman, 1973; Swarz et al., 1991; Gilovich, Griffin & Kahneman, 2002). Bewoners baseren hierdoor het ingeschatte risico van inbraak niet op het werkelijk aantal inbraken, maar op het aantal inbraken waarvan zij op de hoogte zijn en onder andere wanneer en hoe dichtbij deze hebben plaatsgevonden. Hoe hoger dit waargenomen aantal inbraken is en hoe dichterbij en recenter deze hebben plaatsgevonden, hoe hoger mensen dit risico inschatten (Veldkamp 2014).

Een andere factor, die naast het ingeschatte risico van inbraak, belangrijk blijkt voor deelname aan een bewonersmiddag van een anti-inbraakproject is de waargenomen self-efficacy (Maddux & Rogers, 1983). Deze kan worden gedefinieerd als hoe bekwaam een bewoner

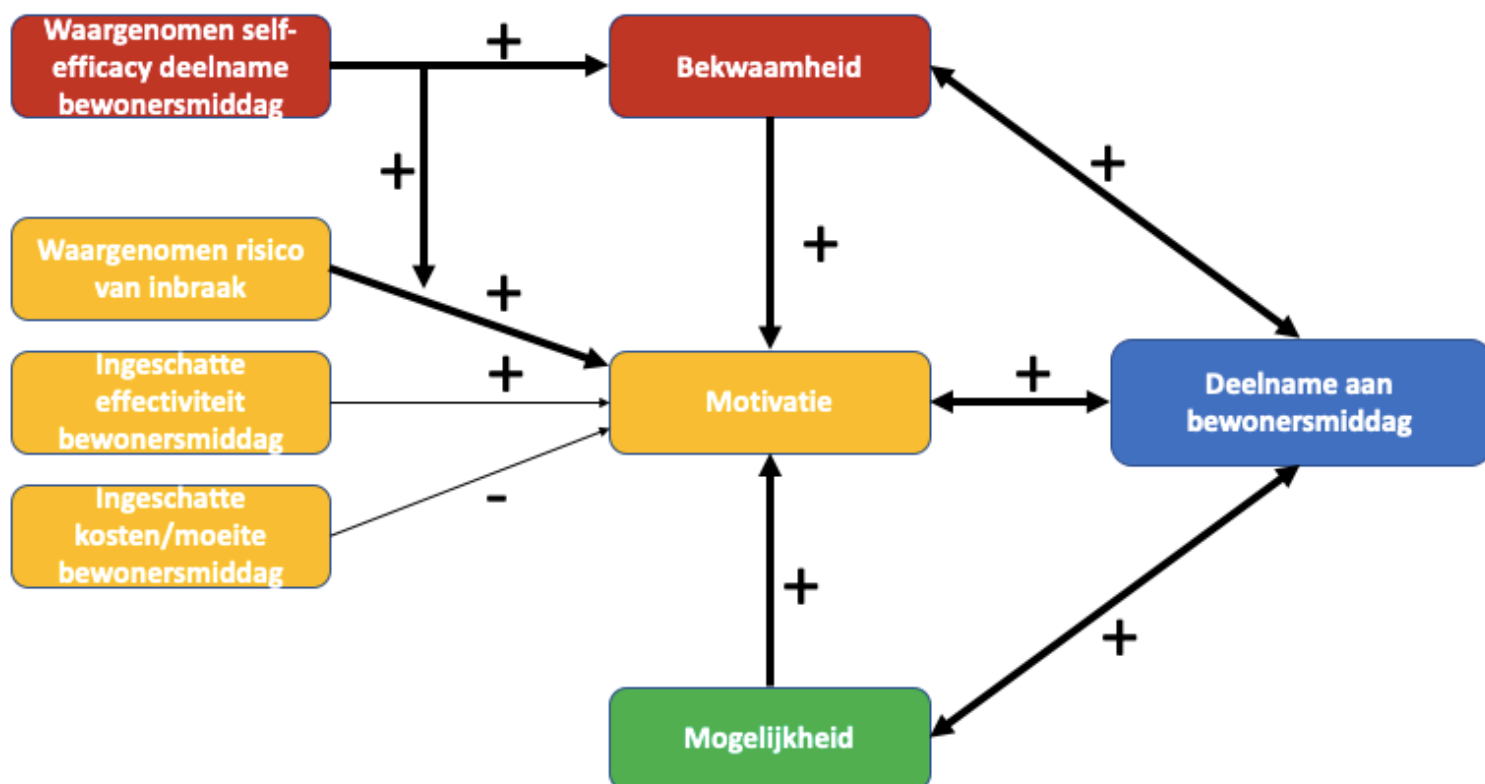
zichzelf ziet om iets aan de kans en/of gevolgen van een inbraak te doen (Clubb & Hinkle, 2015). Zo laat eerder onderzoek zien dat een hoger waargenomen self-efficacy de belangrijkste factor was voor mensen om meer individuele maatregelen te treffen tegen inbraak (Wiegman, Taal & van den Bogaard, 1992). Verder laten andere onderzoeken zien dat een hoger waargenomen self-efficacy ervoor zorgt dat mensen denken beter samen te kunnen werken (Bandura, 2000; Viel-Ruma, Houchins, Jolivette & Benson, 2010) waardoor zij meer zullen samenwerken om iets tegen inbraak te doen (Paton & McClure, 2013; Gibson, Zhao, Lovrich & Gaffney, 2002; Sampson, Raudenbusch & Earls, 1997). Oftewel, hoe bekwaamer een bewoner zichzelf ziet om iets tegen inbraak te kunnen doen, hoe eerder deze hier iets tegen zal doen en hierbij zal samenwerken.

Buiten dat een hoger waargenomen self-efficacy en een hoger waargenomen risico van inbraak afzonderlijk van elkaar blijken te zorgen voor meer anti-inbraak gedrag, blijkt de waargenomen self-efficacy ook invloed te hebben in welke mate het waargenomen risico zorgt voor meer anti-inbraakgedrag. Eerder onderzoek laat namelijk zien dat mensen op meerdere manieren kunnen reageren op een gevaar (Witte, 1992; 1994; Maloney, Lapinski & Witte, 2011; Gass & Seiter, 2018a). Zo kunnen zij reageren op een gevaar door er iets tegen te doen, maar ook door te fixeren op de angst hiervoor of deze juist te onderdrukken. Alleen wanneer mensen het risico van een gevaar zoals inbraak en hun bekwaamheid om hier iets tegen te kunnen doen hoog inschatten, is de kans groot dat zij ervoor kiezen om er iets tegen te doen (Witte 1992, 1994; Maloney et al., 2011).

Naast de factoren waargenomen risico en de waargenomen self-efficacy die centraal staan in dit onderzoek, zijn er nog twee andere factoren die mogelijk van invloed zijn of iemand deelneemt aan een bewonersmiddag voor een anti-inbraak project.

In de afweging van de kosten en baten om aan de bewonersmiddag deel te nemen blijkt namelijk niet alleen het ingeschatte risico van inbraak belangrijk te zijn maar ook in hoeverre een bewoner denkt dat deze effectief is tegen inbraak en hoeveel geld, tijd of moeite hij/zij verwacht dat dit gaat kosten (Maddux & Rogers, 1983; Floyd, Prentice-Dunn & Rogers, 2000). Zo liet eerder onderzoek zien dat mensen meer individuele maatregelen namen wanneer zij verwachtten dat deze effectief waren tegen inbraak maar minder maatregelen namen wanneer zij de kosten of moeite om deze uit te voeren hoog inschatten (Clubb & Hinkle 2015). Kortom, hoe meer een bewoner denkt dat de bewonersmiddag helpt tegen inbraak en hoe minder geld, tijd of moeite dit kost, hoe groter de kans is dat deze aan de bewonersmiddag deelneemt.

Een overzicht van de bovengenoemde factoren is te vinden in figuur 1, pag. 7

Figuur 1 – Overzicht van factoren van invloed op deelname bewonersmiddag.

Huidig onderzoek. Het doel van dit onderzoek was om meer inzicht te krijgen hoe bewoners kunnen worden gestimuleerd om aan een bewonersmiddag voor een anti-inbraakproject deel te nemen. Om dit te onderzoeken is er een online scenario-onderzoek gedaan waarbij een situatie werd geschetst waarin de respondenten werden uitgenodigd voor een bewonersmiddag van een anti-inbraak project en hun intentie om hieraan deel te nemen werd bevraagd.

In dit scenario-onderzoek stond de invloed van waargenomen risico en waargenomen self-efficacy op deelname aan deze bewonersmiddag centraal. Dit is onderzocht door respondenten te verdelen over vier verschillende condities waarin middels een flyer voor een bewonersmiddag deze factoren in verschillende mate werden gemanipuleerd. Voorafgaand aan dit scenario-onderzoek is een pilotstudie gedaan om deze manipulatie te pre-testen en om een voormeting van de intentie te genereren.

Er is gekozen voor een scenario-onderzoek met intentie als uitkomstmaat omdat ten tijde van de onderzoeksperiode een bewonersmiddag niet was toegestaan (Rijksoverheid, 2020) en intentie een belangrijke voorspeller is van gedrag (Ajzen, 1991; Fisbein & Ajzen, 2011). Hoe hoger iemands intentie is tot bepaald gedrag, hoe groter de kans is dat deze dit gedrag uiteindelijk uitvoert (Ajzen 1991; Fisbein & Ajzen, 2011).

Echter is de intentie om naar deze bewonersmiddag te komen niet hetzelfde als het daadwerkelijk gaan (Sheeran & Webb 2016) en daarom is in dit onderzoek ook een persistentie maat opgenomen. Dit is een maat voor motivatie en een andere voorspeller van gedrag (Petty & Cacioppo, 1986). Hoe hoger de persistentie, oftewel hoeveel moeite mensen ergens voor doen, hoe groter de kans is dat zij dit gedrag uiteindelijk ook uitvoeren (Petty & Cacioppo, 1986).

Om de invloed van waargenomen risico en waargenomen self-efficacy op intentie tot deelname en persistentie te toetsen werden er drie verschillende hypothesen opgesteld.

Ten eerste werd in lijn met eerdere onderzoeken (Clubb & Hinkle, 2015; Veldkamp, 2014; Piscitelli 2011; Piscitelli & Perrera, 2017; Pattavina et al., 2006) verwacht dat mensen die een hoger waargenomen risico van inbraak ervaarden, zowel een hogere intentie zouden hebben om deel te nemen aan deze bewonersmiddag als een hogere persistentie.

Ten tweede werd in lijn met onder meer Wiegman et al. (1992) en Bandura (2000) verwacht dat een hogere waargenomen self-efficacy om deel te nemen aan een bewonersmiddag zorgde voor een hogere intentie om deel te nemen aan deze bewonersmiddag en een hogere persistentie.

Ten derde werd in lijn met eerdere onderzoeken (Witte 1992, 1994; Maloney et al., 2011) verwacht dat de mate dat een hoger waargenomen risico zorgt voor een hogere intentie om deel te nemen aan deze bewonersmiddag en een hogere persistentie af hangt van de waargenomen self-efficacy. Wanneer de waargenomen self-efficacy laag is resulteert een hoger waargenomen risico minder sterk in een hogere intentie en hogere persistentie.

Methode

Deelnemers & Design

De onderzoekspopulatie van deze studie bestond uit een algemene populatie die vrijwillig deelnamen aan dit onderzoek. Hiervoor is acquisitie gedaan door middel van sociale media en het eigen netwerk te vragen of zij in hun netwerk acquisitie wilde doen voor deze studie. De sample bestond uit 128 respondenten (68.0% vrouw, $M_{leeftijd} = 42.77$, $SD = 15.48$). Deze werden willekeurig verdeeld over vier verschillende condities, die uitmaakte van een 2 x 2 design waarbij de factoren waargenomen risico en waargenomen self-efficacy in verschillende mate

(laag/hoog) middels een flyer werden beïnvloed. In het onderzoek zijn de respondenten bevraagd op hun intentie naar de bewonersmiddag te komen en hun bereidheid om een stuk tekst over het project “Inbraakvrije Wijk” te lezen.

Daarnaast is als extra een conditie toegevoegd om te kunnen kijken of het opnemen van een flyer beter is dan het niet opnemen van een flyer. 35 respondenten (60.0% vrouw, $M_{leeftijd} = 46.14$, $SD = 16.67$), op dezelfde wijze als het 2 x 2 design verworven, werden in een conditie zonder flyer bevraagd naar hun intentie om naar de bewonersmiddag te komen en hun bereidheid om het stuk tekst over het project “Inbraakvrije Wijk” te lezen. Verder is deze extra conditie toegevoegd om deze te kunnen vergelijken met de voormeting uit de pilotstudie of de intentie over tijd gelijk bleef.

Meetinstrumenten

Intentie tot deelname. De intentie tot deelname aan de bewonersmiddag werd gemeten door een tweetal vragen. Hoe waarschijnlijk mensen zich zullen *aanmelden* voor de bewonersmiddag en hoe waarschijnlijk het is dat zij *hiernaartoe komen*. Beiden werden bevraagd middels een 7-punt Likertschaal, waarbij 1 = *Zeer onwaarschijnlijk* en 7 = *Zeer waarschijnlijk*. ($\alpha = .963$)

Bereidheid tot lezen. Als maat voor persistentie werd de bereidheid tot het lezen van een stuk tekst over het project “Inbraakvrije Wijk” gemeten. Deze werd op twee verschillende manieren gemeten. Allereerst werd aan de respondent gevraagd: *Zou u kort iets willen lezen over het project “Inbraakvrije Wijk”?* Indien zij aangaven dit te willen lezen werd vervolgens gemeten hoe lang zij dit hadden gelezen.

Waargenomen risico. Als manipulatiecheck van het waargenomen risico van inbraak werden drie stellingen bevraagd. Deze stellingen gingen over of de respondenten, op basis van

de situatie beschreven in de flyer, zich zorgen maakten over zijn/haar veiligheid in relatie tot woninginbraak en of zij de kans op inbraak en de gevolgen hiervan hoog inschatten.

Een van de stellingen was: *Ik maak me zorgen om mijn veiligheid, in relatie tot woninginbraak*. Deze stellingen werden bevestigd middels een 7-punt Likertschaal, waarbij 1 = *Helemaal niet mee eens* en 7 = *Helemaal mee eens*. ($\alpha = .686$)

Waargenomen Self-efficacy. Als manipulatiecheck van de waargenomen self-efficacy om deel te nemen aan de bewonersmiddag, werden vier stellingen bevestigd. Deze gingen over of de respondent op basis van de beschreven situatie in de flyer denkt dat hij zich zou kunnen laten informeren, mee zou kunnen denken, zou kunnen samen werken en zou kunnen helpen deze gelegenheid aan te pakken op deze bewonersmiddag. Een van de stellingen was: *Ik denk dat ik me zou kunnen laten informeren op deze bewonersmiddag*. Deze stellingen werden bevestigd middels een 7-punt Likertschaal, waarbij 1 = *Helemaal niet mee eens* en 7 = *Helemaal mee eens*. ($\alpha = .900$)

Overige factoren. Twee overige factoren werden gemeten, de ingeschatte effectiviteit ($\alpha = .724$) en de ingeschatte kosten/moeite ($\alpha = .800$). Deze werden gemeten door elk twee stellingen die gingen over of de respondent verwacht dat het project en deelname aan de bewonersmiddag kan helpen tegen de kans op inbraak (ingeschatte effectiviteit) en hoeveel tijd/moeite dit gaat kosten (ingeschatte kosten/moeite). Een van de stellingen was: *Ik denk dat deelname aan dit project, mij veel tijd/moeite zal kosten*. Deze stellingen werden bevestigd middels een 7-punt Likertschaal, waarbij 1 = *Helemaal mee eens* en 7 = *Helemaal niet mee eens*.

Demografische factoren. Er werden vijf demografische factoren bevestigd: Leeftijd, geslacht, woonachtig in huur- of koopwoning, ooit slachtoffer geweest van inbraak en ooit

ingebroken in de buurt. Hierbij kon voor ooit ingebroken in de buurt worden gekozen tussen ja, nee en weet ik niet.

Procedure

Het onderzoek bestond uit drie delen, de situatie van de deur-tot-deur uitnodiging, de flyers en de metingen. Daarbij bestonden de metingen uit de metingen van intentie en persistentie, de manipulatiechecks en de metingen van de overige- en demografische factoren.

Na het tekenen van een ‘informed consent’, begonnen de respondenten aan de studie en werd de situatie van de deur-tot-deur uitnodiging getoond. Hierna werden de respondenten verdeeld over de vier condities en werd de intentie tot deelname aan deze bewonersmiddag en de gemanipuleerde factoren bevraagd. Vervolgens werden respondenten gevraagd of zij een stuk tekst wilde lezen over het project “Inbraakvrije Wijk” en indien zij ja aangaven werd hen deze getoond en hun leestijd hiervan gemeten. Als laatste werden de overige- en demografische factoren bevraagd.

De respondenten geplaatst in de extra conditie, doorliepen op vrijwel dezelfde wijze het onderzoek alleen kregen zij na de deur-tot-deur uitnodiging geen flyer getoond maar gingen gelijk door naar de metingen.

Materialen

Deur-tot-deur uitnodiging. In dit scenario werd de respondent gevraagd zich voor te stellen dat er iemand van de gemeente aan de deur komt die verteld dat er over twee weken een bewonersmiddag zal zijn voor een anti-inbraak project, het project “Inbraakvrije Wijk” (zie Appendix B).

Tekst “Inbraakvrije Wijk”. In dit stuk tekst werd de respondenten uitgelegd wat het project “Inbraakvrije Wijk” inhield (zie Appendix C).

Flyers. Er werden vier verschillende flyers gebruikt die slechts op enkele punten van elkaar verschilden met als doel om in verschillende mate de factoren waargenomen risico en waargenomen self-efficacy te manipuleren (zie Appendix D). Voorafgaand aan de interventiestudie is in een pilotstudie getoetst of deze flyers, deze factoren juist manipuleerde. 78 respondenten kregen eerst de deur-tot-deur uitnodiging getoond, daarna een van de vier flyers te zien en hierna bevraagd op waargenomen- risico & self-efficacy. In deze pilotstudie werd geen verschil gevonden op beide factoren, $F < .940, p > .336$.

Om die reden zijn de flyers voor de interventiestudie op sommige punten aangepast om de kans op manipulatie van waargenomen- risico en self-efficacy te verhogen. Hieronder is uit de interventiestudie, de flyer weergegeven waarbij is geprobeerd het waargenomen- risico en self-efficacy hoog te manipuleren (figuur 2, pag. 14). De verschillen tussen de flyers met betrekking tot de manipulatie van deze twee factoren worden hieronder toegelicht.

Figuur 2 - v.l.n.r. voor- en achterkant van de flyer gebruikt om de waargenomen risico en waargenomen self-efficacy hoog te manipuleren.

IENE MIENE MUTTE

90% van de woninginbraken is het werk van de "Gelegenheidsinbreker"

RAAR MAAR WAAR
Veel inbrekers kiezen een huis redelijk willekeurig en op de gelegenheid om in te breken uit. En niet op de mogelijke buit. Oftewel, een soort Iene miene mutte.

GELEGENHEID MAAKT DE DIEF
En deze gelegenheid is ook in uw buurt sterk aanwezig. Er wordt namelijk al jaren erg vaak in uw buurt ingebroken, waaronder ook nog kort geleden in uw straat, in een woning vergelijkbaar met die van u.

KANS OP INBRAAK

Wat vindt u?
Moet deze gelegenheid worden aangepakt?

KUNNEN WE DIT AANPAKKEN?
Ja, dat kan! Door het samen aan te pakken! Want ook al treft u zelf maatregelen, dan blijft uw buurt en daarmee ook uw huis nog steeds aantrekkelijk voor inbrekers.

PROJECT "INBRAAKVRIJE WIJK"
Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk" in uw buurt. Waarbij we met o.a. slimme techniek en gezamenlijke maatregelen, deze gelegenheid juist samen aan willen pakken.

BEWONERSMIDDAG
Maar dit kunnen we niet alleen. Hiervoor hebben we u als buurtexpert hard nodig! Daarom willen we u graag uitnodigen voor de bewonersmiddag van dit project over twee weken. Zodat we u kunnen uitleggen wat we tot nu toe al hebben gedaan, maar nog belangrijker, bedenken met de buurt wat we nog gaan doen!

AGENDA BEWONERSMIDDAG

- Info project "IVW"
- Zwakte punten v/d buurt
- Meedenken over oplossingen

U BESLIST
Door samen te werken kunt u dus iets aan deze gelegenheid in uw buurt doen. Maar de keuze is natuurlijk aan u, wij zien u in ieder geval graag op deze bewonersmiddag!

Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!

Inbraakvrije Wijk
Ministerie van Justitie en Veiligheid
POLITIE

<https://inbraakvrijewijk.nl/>

Waargenomen risico. De voorkant van de flyer had als doel om het waargenomen risico van inbraak in verschillende mate te manipuleren. Dit werd op verschillende manieren gedaan maar maakten samen deel uit van één *fear appeal*. Dit is een beïnvloedingstechniek die bepaald gedrag probeert te stimuleren door de angst te verhogen van de gevolgen wanneer dit gedrag niet wordt uitgevoerd (Praktanis, 2007).

Middels het stuk *Gelegenheid Maakt De Dief* en de barometer voor kans op inbraak werd geprobeerd het waargenomen risico van inbraak in verschillende mate te manipuleren. Zo werd in het stuk *Gelegenheid Maakt De Dief* in de condities voor *waargenomen risico hoog* benoemd dat de gelegenheid op inbraak in de buurt van de respondent sterk aanwezig is, er al jaren erg vaak wordt ingebroken en dat kort geleden in een vergelijkbare woning is ingebroken. In de condities voor *waargenomen risico laag* werd daarentegen benoemd dat de gelegenheid aanwezig lijkt te zijn, er zo nu en dan in de buurt wordt ingebroken en dat kort geleden een paar straten verderop is ingebroken. Hiermee werd dus in verschillende mate gemanipuleerd op informatie over het risico van inbraak, die van belang is voor de beschikbaarheidsheuristiek.

Verder is om deze manipulatie visueel te ondersteunen een barometer voor de kans op inbraak toegevoegd die in beide condities een ander niveau aangeeft. Voor de condities *waargenomen risico hoog*, slaat deze helemaal uit naar rechts en op het rode vlak wat wordt geassocieerd met gevaar (Pravassoudovitch, Cury, Young & Elliot, 2014). Voor de condities *waargenomen risico laag*, slaat deze barometer aan op links en op het lichtgroene vlak wat, hoewel deze associatie niet wordt gevonden in verschillende onderzoeken (Pravassoudovitch et al., 2014; Leonard 1999), vaak geassocieerd wordt met dat alles in orde is. Dit wordt bijvoorbeeld ook toegepast bij veiligheidscodes (KNMI, 2020).

Waargenomen self-efficacy. Op de achterkant van de flyer werd de waargenomen self-efficacy om deel te kunnen nemen aan de bewonersmiddag in verschillende mate gemanipuleerd. Ten eerste werden alleen in de flyers voor *waargenomen self-efficacy hoog* respondenten in de rol van buurtexpert geplaatst. Dit is een vorm van de beïnvloedingstechniek *manded altercasting* waarbij de ontvanger van een boodschap wordt beïnvloed door deze in een sociale rol te plaatsen (Praktanis, 2007). Door mensen in een sociale rol te plaatsen zullen zij namelijk eigenschappen aanmeten die bij deze rol horen (Miller, Brickman & Bolen, 1975; Bryan, Walton, Rogers & Dweck, 2011). Hierdoor werd verwacht dat door respondenten in de rol van buurtexpert te plaatsen zij zich de eigenschappen die zij hiermee associëren, zoals het hebben van kennis over de buurt, zouden aanmeten en zich zo meer bekwaam zouden voelen om deel te nemen aan deze bewonersmiddag.

Ten tweede werd de waargenomen self-efficacy gemanipuleerd door alleen in de flyers voor *waargenomen self-efficacy hoog* agendapunten te benoemen. Door het toevoegen van agendapunten werd namelijk verwacht dat respondenten zich beter de deelname aan de bewonersmiddag konden voorstellen en meer kennis hadden over de bewonersmiddag wat kan leiden tot een hogere waargenomen self-efficacy (Maddux & Gosselin, 2003).

Overige factoren/technieken. In de flyers zijn ongeacht de conditie voor waargenomen-risico of self-efficacy een aantal andere beïnvloedingstechnieken toegepast en factoren beïnvloed. Deze zijn te vinden in appendix D.

Data-Analyse

Om de eerder opgestelde hypothesen te toetsen werden een aantal verschillende analyses uitgevoerd middels het programma IBM Statistical Packages for the Social Sciences 26 (SPSS).

Ten eerste werd getoetst of de manipulatie op het waargenomen- risico en self-efficacy, een effect heeft gehad op de intentie tot deelname. Dit werd getoetst middels een 2 (risico: laag, hoog) x 2 (self-efficacy: laag, hoog) *factorial* ANOVA, met als afhankelijke variabele de intentie tot deelname.

Ten tweede werd door middel van twee verschillende analyses getoetst of de manipulatie op deze factoren een effect had op de bereidheid tot lezen. Voor het gegeven antwoord op het lezen van het stuk tekst werd een logistische regressie analyse gedaan, met de manipulatie op waargenomen risico en manipulatie op waargenomen self-efficacy als onafhankelijke variabelen en het gegeven antwoord op het lezen stuk tekst (ja/nee) als afhankelijke variabele. Voor leestijd werd een 2 (risico: laag, hoog) x 2 (self-efficacy: laag, hoog) *factorial* ANOVA gedaan met als afhankelijke variabele het aantal seconden dat de respondenten de tekst hadden gelezen. Respondenten die 2.5 standaarddeviatie boven de gemiddelde leestijd zaten, werden niet meegenomen in de ANOVA, omdat het onwaarschijnlijk is dat deze leestijd nog werd veroorzaakt door de manipulatie.

Ten derde werd getoetst of de manipulatie op deze factoren succesvol is gebleken. Dit werd getoetst door middel van twee 2 (risico: laag, hoog) x 2 (self-efficacy: laag, hoog) *factorial* ANOVA's, met als afhankelijke variabele voor de eerste ANOVA het waargenomen risico en voor de tweede ANOVA de waargenomen self-efficacy.

Voorafgaand aan de bovenstaande ANOVA's werd gecontroleerd op normaalverdeeldheid middels de inspectie van histogrammen en de *Shapiro-Wilk test of normality* en op homogeniteit van varianties met behulp van de *Levene's test of homogeneity of variance*.

Exploratief. Buiten de bovenstaande analyses werd exploratief onderzocht of de flyer in zijn algemeen zorgde voor meer bereidheid tot lezen van het stuk tekst over het project “Inbraakvrije Wijk” en een hogere intentie tot deelname aan de bewonersmiddag. Met betrekking tot de bereidheid tot lezen werd dit onderzocht door te toetsen of het toevoegen van een flyer ten opzichte van de extra conditie leidde tot meer bereidheid tot lezen. Voor de intentie tot deelname werd dit onderzocht door te toetsen of het toevoegen van een flyer zorgde voor meer intentie tot deelname aan de bewonersmiddag dan in de baseline, die bestond uit de extra conditie en de voormeting uit de pilotstudie. In deze voormeting kregen 78 respondenten eerst de deur-tot-deur uitnodiging getoond en werd hun intentie om naar de bewonersmiddag te komen bevraagd voordat zij een van de flyers kregen getoond. Voorafgaand aan deze analyse werd getoetst of de extra conditie en deze voormeting niet van elkaar verschilden met betrekking tot intentie deelname. Dit werd getoetst om te kijken of zonder een manipulatie deze intentie was veranderd over tijd en of deze konden worden samengevoegd tot een baseline.

Verder werd exploratief de samenhang tussen de twee overige factoren en de factoren ooit slachtoffer geweest van inbraak en ooit ingebroken in de buurt met de intentie tot deelname onderzocht. Cohen (1988) was hierbij leidend voor de interpretatie.

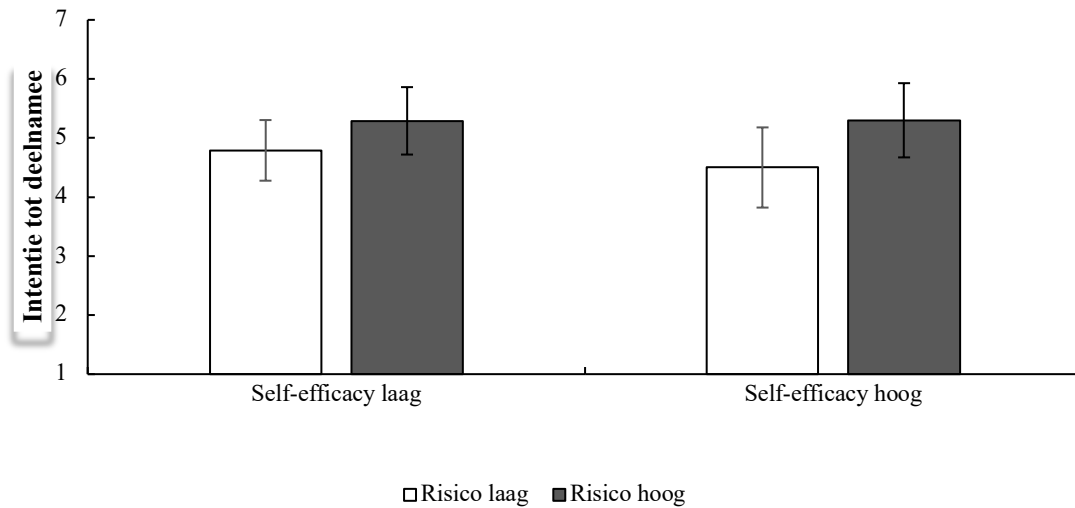
Resultaten

De assumptie van homogeniteit van varianties werd in geen van de samples geschonden. Wel werden er schendingen gevonden voor de assumptie van normaalverdeeldheid. Echter, de analyses die bij deze schendingen horen leverden geen andere resultaten op dan de geplande analyses en daarom is er gekozen de geplande analyses te rapporteren om de interpretatie te vergemakkelijken.

Intentie tot deelname. De sample bestond uit 128 respondenten met een gemiddelde intentie tot deelname van 4.98 ($SD = 1.62$).

De gemiddelde intentie tot deelname was in de condities voor *waargenomen risico laag* 4.68 ($SD = 1.68$), waarbij voor *waargenomen self-efficacy laag* 4.79 ($SD = 1.64$) en *waargenomen self-efficacy hoog* 4.50 ($SD = 1.78$). In de condities voor *waargenomen risico hoog* was dit gemiddeld 5.30 ($SD = 1.50$), waarbij voor *waargenomen self-efficacy laag* 5.29 ($SD = 1.63$) en voor *waargenomen self-efficacy hoog* 5.30 ($SD = 1.34$). De gemiddeldes van de vier condities zijn samen met de betrouwbaarheidsintervallen van 95%, weergegeven in figuur 2, pag. 19.

Uit de ANOVA bleek dat de conditie voor waargenomen self-efficacy niet bepalend was voor in welke mate de condities van waargenomen risico zorgde voor meer intentie, $F(3, 124) = .26, p = .612, \eta_p^2 = .002$. Ook bleek dat respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen self-efficacy hoog* waren getoond niet gemiddeld een hogere intentie hadden om deel te nemen aan de bewonersmiddag ($M = 4.93, SD = 1.60$) dan respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen self-efficacy laag* waren getoond ($M = 5.01, SD = 1.64$), $F(3, 124) = .23, p = .635, \eta_p^2 = .002$. Wel werd gevonden dat respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen risico hoog* waren getoond gemiddeld een hogere intentie hadden om deel te nemen aan de bewonersmiddag ($M = 5.30, SD = 1.50$) dan respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen risico laag* waren getoond ($M = 4.68, SD = 1.68$), $F(3, 124) = 5.12, p = .025, \eta_p^2 = .040$.

Figuur 2 – Gemiddeldes van intentie tot deelname en 95% betrouwbaarheidsintervallen van de verschillende condities.

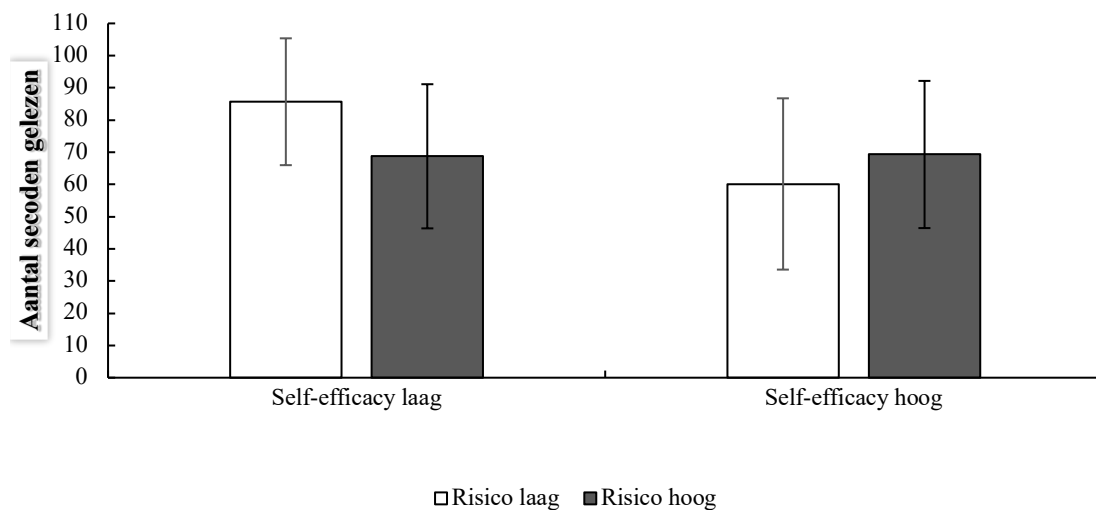
Bereidheid tot lezen. In de sample ($n = 128$) gaven 98 respondenten (76.6%) aan dat zij een stuk tekst over het project wilde lezen. Uit de logistische regressie analyse bleek dat geen van de flyers zorgde voor significant meer respondenten die het stuk wilde lezen, $\chi^2(3) = 1.287$, $p = .732$.

Voor de ANOVA van leestijd zijn drie respondenten weggelaten uit de sample, omdat zij meer dan 2.5 standaarddeviatie boven het gemiddelde aantal seconden zaten. De uiteindelijke sample bestond uit 95 participanten met een gemiddelde leestijd van 72.87 seconden ($SD = 55.13$).

In de conditie *waargenomen risico laag, waargenomen self-efficacy laag* was deze 85.68 ($SD = 58.89$) en *waargenomen risico laag, waargenomen self-efficacy hoog* 60.15 ($SD = 37.09$). In de conditie *waargenomen risico hoog, waargenomen self-efficacy laag* was deze 68.74 ($SD = 50.27$) en in *waargenomen risico hoog, waargenomen self-efficacy hoog* 69.31 ($SD = 54.25$).

Deze gemiddeldes zijn samen met hun betrouwbaarheidsintervallen van 95% weergegeven in figuur 3, pag. 20.

Uit de ANOVA bleek dat de conditie voor waargenomen self-efficacy niet van invloed was op in welke mate de condities van waargenomen risico zorgde voor een langere leestijd, $F(3, 91) = 1.27, p = .263, \eta_p^2 = .014$). Verder bleek dat er geen verschil was in gemiddelde leestijd tussen de respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen self-efficacy laag* ($M = 78.29, SD = 55.45$) en *waargenomen self-efficacy hoog* waren getoond ($M = 65.42, SD = 54.50$), $F(3,91) = 1.16, p = .284, \eta_p^2 = .013$. Ook werd er geen significant verschil gevonden in gemiddelde leestijd tussen de respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen risico laag* ($M = 76.63, SD = 53.24$) en voor *waargenomen risico hoog* waren getoond ($M = 69.02, SD = 57.32$), $F(3,91) = .11, p = .738, \eta_p^2 = .001$.

Figuur 3 – Gemiddeldes aantal seconden gelezen en de 95% betrouwbaarheidsintervallen van de verschillende condities.

Manipulatiecheck. De sample voor de manipulatiecheck ($n = 128$) had een gemiddelde voor waargenomen risico van 4.57 ($SD = 1.21$) en een gemiddelde voor waargenomen self-efficacy van 4.89 ($SD = 1.40$).

Het gemiddelde waargenomen risico van de condities *waargenomen risico laag* was 4.38 ($SD = 1.18$) en van de condities *waargenomen risico hoog* 4.76 ($SD = 1.23$). Uit de eerste ANOVA bleek dat de conditie van waargenomen self-efficacy niet bepalend was voor hoe de conditie van waargenomen risico het ingeschatte risico van inbraak beïnvloedde, $F(3, 124) = .26, p = .613, \eta_p^2 = .002$. Ook bleek dat respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen risico hoog* waren getoond het risico van inbraak niet hoger inschatten, $F(3, 124) = 3.15, p = .137, \eta_p^2 = .018$. Wel bleek dat respondenten aan wie de flyers waren getoond voor *waargenomen self-efficacy hoog* het risico van inbraak hoger inschatten, $F(3, 124) = 5.38, p = .022, \eta_p^2 = .042$.

Het gemiddelde waargenomen self-efficacy van de condities *waargenomen self-efficacy laag* was 4.83 ($SD = 1.46$) en van de condities voor *waargenomen self-efficacy hoog* 4.98 ($SD = 1.31$). Uit de ANOVA bleek dat de conditie voor waargenomen risico niet van invloed was op in welke mate de condities van waargenomen self-efficacy zorgde voor hoe bekwaam een respondent zich voelde om naar de bewonersmiddag te komen, $F(3, 124) = .16, p = .692, \eta_p^2 = .001$. Verder bleek dat respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen self-efficacy hoog* waren getoond zich niet meer bekwaam voelde om naar de bewonersmiddag te komen dan respondenten aan wie de flyers voor *waargenomen self-efficacy laag* waren getoond, $F(3, 124) = .283, p = .596, \eta_p^2 = .002$. Ook bleek dat de conditie voor waargenomen risico geen verschil hierop opleverde, $F(3, 124) = .82, p = .368, \eta_p^2 = .007$.

Exploratieve analyses. Van de respondenten aan wie een flyer getoond kregen ($n = 128$) gaven 98 respondenten (76.6%) aan dat zij een stuk tekst over het project wilde lezen en in de extra conditie ($n = 35$) gaven 25 respondenten (71.4%) aan dit te willen lezen. Het toevoegen van een flyer bleek niet te leiden tot meer respondenten die het stuk tekst wilde lezen, $\chi^2 (1) = .391$ $p = .532$.

Voor de analyse of het toevoegen van een flyer leidde tot een langere leestijd, werden van de respondenten die hadden aangegeven het stuk tekst te willen lezen ($n = 123$) drie respondenten uitgesloten van analyse omdat zij meer dan 2.5 standaarddeviatie boven het gemiddelde aantal seconden zaten. De uiteindelijke sample ($n = 120$) had een gemiddelde leestijd van 70.93 seconden ($SD = 52.43$). In de extra conditie ($n = 25$) was de gemiddelde leestijd 63.54 seconden ($SD = 40.67$) en in de flyercondities ($n = 95$) 72.87 seconden ($SD = 55.13$). Uit een independent samples t -test bleek dat het toevoegen van een flyer niet leidde tot een langere leestijd, $t (118) = -.791$, $p = .216$.

De gemiddelde intentie tot deelname in de extra conditie ($M = 4.54$, $SD = 2.03$) en de voormeting van de pilotstudie ($M = 4.54$, $SD = 1.66$) bleken vanuit een independent samples t -test niet te verschillen, $t (111) = -.012$, $p = .990$. Beide samples konden dus worden samengevoegd tot een baseline die bestond uit 113 respondenten met een gemiddelde intentie tot deelname van 4.54 ($SD = 1.78$).

Een independent samples t -test liet zien dat respondenten aan wie een flyer was getoond ($n = 128$) gemiddeld hoger scoorden op intentie om naar de bewonersmiddag te gaan ($M = 4.98$, $SD = 1.62$) dan de respondenten aan wie geen flyer was getoond ($M = 4.54$, $SD = 1.78$), $t (239) = -2.014$, $p = .023$. Om vervolgens te toetsen of dit verschil met de baseline voor beide condities van waargenomen risico en waargenomen self-efficacy optrad werden twee ANOVA's

uitgevoerd. Uit een van de ANOVA's bleek dat respondenten in beide condities voor waargenomen self-efficacy gemiddeld geen hogere intentie hadden om naar de bewonersmiddag te komen dan respondenten aan wie geen flyer was getoond, $F(2, 238) = 2.054, p = .130$. Wel bleek uit de andere ANOVA dat de conditie voor waargenomen risico bepalend was voor het verschil in intentie met de baseline, $F(2, 238) = 4.199, p = 0.016$. Een post-hoc Tukey's test liet zien dat alleen de respondenten die waren toegewezen aan de condities *waargenomen risico hoog* gemiddeld hoger scoorde op intentie om naar de bewonersmiddag te komen ($p = .013$).

Om de samenhang tussen de overige factoren en de intentie tot deelname te onderzoeken werd gebruik gemaakt van de respondenten uit het 2 x 2 design en de extra conditie ($n = 163$). De resultaten lieten zien dat respondenten die de effectiviteit van het project en/of de bewonersmiddag hoger inschatten gemiddeld een hogere intentie hadden om naar de bewonersmiddag te komen, $r = .610, p < .001$. Verder werd gevonden dat wanneer respondenten de kosten/moeite voor deelname aan het project en/of de bewonersmiddag hoger hadden ingeschat zij gemiddeld een lagere intentie hadden om naar de bewonersmiddag te komen, $r = -.306, p < .001$.

Om de samenhang tussen ooit slachtoffer van inbraak geweest en ooit ingebroken in de buurt met de intentie tot deelname te onderzoeken werd gebruik gemaakt van een samengevoegde sample ($n = 241$) van het 2 x 2 design, de extra conditie en de pilotstudie. Beide factoren bleken niet samen te hangen met de intentie tot deelname, $r < .119, p > .129$.

Aangezien uit de manipulatiecheck bleek dat de manipulatie van het waargenomen risico en waargenomen self-efficacy niet succesvol was is er besloten om ook de samenhang van deze factoren met de intentie tot deelname te onderzoeken. De sample hiervoor bestond uit de respondenten uit het 2 x 2 design ($n = 128$). Beide factoren bleken sterk samen te hangen met de

intentie tot deelname. Respondenten die het risico van inbraak ($r = .520, p < .001$) en/of hun bekwaamheid om deel te nemen aan de bewonersmiddag hoger inschatten ($r = .745, p < .001$) hadden gemiddeld een hogere intentie om naar de bewonersmiddag te komen.

Discussie

Het doel van dit onderzoek was om meer inzicht te krijgen hoe bewoners meer betrokken kunnen worden bij een anti-inbraakproject en in het bijzonder hoe de deelname aan een bewonersmiddag verhoogd kan worden.

In lijn met de eerste hypothese en eerdere onderzoeken (Piscitelli, 2011; Piscitelli & Perrella, 2017; Pattavina et al., 2006) werd gevonden dat wanneer mensen het risico van inbraak hoger inschatten, zij een hogere intentie hadden om deel te nemen aan een bewonersmiddag van een anti-inbraakproject. Respondenten die in een conditie waren geplaatst waar het risico van inbraak hoog was, hadden gemiddeld een hogere intentie om deel te nemen aan de bewonersmiddag dan respondenten die waren geplaatst in een conditie waar dit risico laag was. Een manipulatiecheck liet echter zien dat dit ingeschatte risico niet succesvol was gemanipuleerd en deze bevinding dus met enige voorzichtigheid moet worden benaderd. Daartegenover werd wel een sterke samenhang gevonden tussen intentie en het ingeschatte risico en geven samen met de gevonden verschillen in intentie reden om deze bevinding verder te onderzoeken en toe te passen in de stimulatie van bewoners om deel te nemen aan een bewonersmiddag.

In tegenstelling tot wat werd verwacht met de eerste hypothese werd niet gevonden dat mensen een hogere persistentie hadden wanneer zij het risico van inbraak hoger inschatten. Hoe groot het risico van inbraak was in de conditie waarin de respondenten waren geplaatst leverde geen verschil op in de keuze of zij een stuk tekst over een anti-inbraakproject wilde lezen en hoe

lang zij dit lezen. Dat deze conditie geen invloed had hierop kan onder meer worden verklaard doordat in de flyers niet werd gestimuleerd om dit stuk tekst te lezen. Eerder onderzoek laat namelijk zien dat risico enkel effect heeft om bepaald gedrag te stimuleren wanneer specifiek op dit gedrag wordt aangestuurd (Maddux & Rogers, 1983; Tannenbaum et al., 2015).

Verder werd in tegenstelling tot de tweede hypothese en eerdere onderzoeken (Wiegman et al., 1992; Bandura, 2000) niet in dit onderzoek gevonden dat wanneer mensen zich meer in staat voelden om deel te nemen aan deze bewonersmiddag, deze meer intentie hadden om hieraan deel te nemen of een hogere persistentie. Respondenten waarbij sterk was gemanipuleerd op dit gevoel van bekwaamheid hadden geen hogere intentie om aan de bewonersmiddag deel te nemen en wilden niet meer of langer een stuk tekst over een anti-inbraakproject lezen.

Bovendien bleek ook niet uit de resultaten dat de manipulatie van dit gevoel van bekwaamheid een invloed had op de mate dat het ingeschatte risico zorgde voor een hogere intentie of dat respondenten het stuk tekst meer of langer wilde lezen. Hiermee werd dus geen ondersteuning gevonden voor de derde hypothese en sloot daarbij ook niet aan op eerdere onderzoeken (Witte, 1992, 1994; Maloney et al., 2011).

Dat dit gevoel van bekwaamheid geen invloed had op de intentie en de persistentie bleek te hebben kan mogelijk worden verklaard doordat de manipulatie hiervan niet genoeg verschilde tussen de condities. Uit de manipulatiecheck bleek namelijk dat in geen van de condities respondenten zich bekwaamer voelde om naar de bewonersmiddag te komen dan in een andere conditie.

Hoewel er tussen de condities geen verschil werd gevonden op dit gevoel van bekwaamheid bleek wel dat respondenten die zich bekwaamer inschatten om deel te nemen aan de bewonersmiddag vaak een hogere intentie hadden om hieraan deel te nemen. Enerzijds

suggereert dit dat een hoger gevoel van bekwaamheid zorgt voor een hogere intentie om aan de bewonersmiddag deel te nemen. Anderzijds zou deze samenhang ook kunnen komen doordat respondenten hun bekwaamheid hoog hebben ingeschat omdat deze anders niet overeen zou komen met de hoge intentie die zij hadden opgegeven. Toch geven eerdere onderzoeken (Wiegman et al., 1992; Bandura, 2000; Sampson et al., 1997) reden om aan te nemen dat dit gevoel van bekwaamheid heeft gezorgd voor een hogere intentie om deel te nemen aan deze bewonersmiddag en daarom kan het interessant zijn om in toekomstig onderzoek deze relatie verder te onderzoeken. Daarbij is het bijvoorbeeld aan te raden om dit gevoel van bekwaamheid op een andere manier te beïnvloeden dan in dit onderzoek aangezien de gebruikte methodes mogelijk niet effectief zijn. Zo zou mensen een opdracht laten maken waardoor zij inzien dat zij kunnen deelnemen aan de bewonersmiddag, een manier zijn om deze proberen te beïnvloeden (Maddux & Gosselin, 2003).

Buiten het toetsen van de bovenstaande hypothesen zijn er nog een aantal andere interessante inzichten opgedaan in dit onderzoek. Zo bleek dat wanneer aan respondenten een flyer was getoond waarbij het risico van inbraak hoog was zij gemiddeld een hogere intentie hadden om deel nemen aan de bewonersmiddag dan wanneer hen geen flyer was getoond. Verder werd gevonden dat respondenten die meer overtuigd waren dat de bewonersmiddag en/of het project zou helpen tegen inbraak gemiddeld een hogere intentie hadden om aan de bewonersmiddag deel te nemen. Tevens werd gevonden dat wanneer respondenten de kosten/moeite om deel te nemen hoger hadden ingeschat deze een lagere intentie hadden. Desondanks, kan op basis van deze resultaten alleen worden gesteld dat deze factoren samenhangen met de intentie om aan de bewonersmiddag deel te nemen aangezien deze factoren niet werden gemanipuleerd maar slechts werden gemeten. Echter geven eerdere onderzoeken

(Maddux & Rogers, 1983; Clubb & Hinkle, 2015) reden om te stellen dat deze factoren van invloed zijn op deze intentie en kan het daarom interessant zijn om dit in toekomstig onderzoek verder te onderzoeken.

Hoewel de resultaten uit dit onderzoek inzicht bieden in hoe de deelname aan een bewonersmiddag voor een anti-inbraakproject mogelijk kan worden vergroot moeten deze, vanwege beperkingen van dit onderzoek, met voorzichtigheid worden benaderd. Zo was dit onderzoek een scenario-onderzoek en werd slechts de intentie tot deelname aan een bewonersmiddag gemeten. Aangezien er een verschil is tussen de intentie tot bepaald gedrag en het daadwerkelijk uitvoeren hiervan (Sheeran & Webb, 2016) kunnen de resultaten uit dit onderzoek afwijken van eventuele resultaten verkregen wanneer participanten daadwerkelijk deel zouden nemen aan deze bewonersmiddag. Daarentegen blijkt intentie wel een belangrijke voorspeller van gedrag (Ajzen, 1991; Fisbein & Ajzen, 2011) en daarom leveren de gevonden resultaten wel interessante inzichten op voor onder meer toekomstig onderzoek.

Een andere beperking van dit onderzoek was de representativiteit van de sample van dit onderzoek. Deelname aan dit onderzoek was namelijk op vrijwillige basis en is hierdoor de kans groot dat de sample bestond uit met name mensen die een sterke mening hebben over het onderzoeksonderwerp (Mook, 2001). Daardoor kan het zijn dat er bijvoorbeeld een sterkere invloed is gevonden van het ingeschatte risico op de intentie om deel te nemen aan de bewonersmiddag dan zou zijn gevonden in een andere sample zoals in een bepaalde buurt.

Een sterk punt daarentegen van dit onderzoek was het 2 x 2 design waar respondenten willekeurig over de vier condities werden verdeeld (Mook, 2001). Hierdoor is namelijk de kans klein dat de gevonden resultaten voortkomen uit de oververtegenwoordiging van een bepaalde

groep of tijdstip van afname. Daarnaast was het vergelijken van de extra conditie met de voormeting wat betreft intentie tot deelname een sterk punt van dit onderzoek.

Hierdoor kon namelijk worden gekeken of de intentie tot deelname ook zonder de manipulatie over tijd veranderde. Aangezien deze metingen niet van elkaar verschilde op intentie, kan worden gesteld dat de kans dat de gevonden verschillen in intentie het gevolg zijn van veranderende factoren in de omgeving nihil is.

Vanwege de beperkingen in dit onderzoek zou het interessant zijn om in een vervolgonderzoek de invloed van de verschillende factoren op de daadwerkelijke deelname aan een bewonersmiddag van een anti-inbraakproject te meten. Hierdoor wordt namelijk het verschil tussen intentie en gedrag weggenomen. Daarnaast worden er door in een bepaald gebied te meten, geen mensen uitgesloten van het onderzoek doordat zij bijvoorbeeld geen sterke mening hebben over inbraakpreventie. Vergelijkbaar met dit onderzoek zou de invloed van deze factoren kunnen worden gemeten door bewoners op willekeurige wijze verschillende flyers te overhandigen die deel uitmaken van een 2 x 2 design. Vervolgens zou dan kunnen worden getoetst welke flyer(s) en de daarin gemanipuleerde factoren het beste bewoners hebben gestimuleerd om aan de bewonersmiddag deel te nemen.

Samengevat, kan op basis van dit onderzoek slechts met enige voorzichtigheid worden gesteld dat een hoger waargenomen risico van inbraak zorgt voor meer intentie om deel te nemen aan een bewonersmiddag van een anti-inbraakproject. Hiermee geeft dit onderzoek beter inzicht voor onder meer de organisaties van anti-inbraakprojecten, met betrekking tot hoe bewoners kunnen worden gestimuleerd om naar de bijeenkomsten hiervan te komen. Een manier om dit te stimuleren zou, door net als in dit onderzoek, middels een *fear appeal* het waargenomen risico te stimuleren. Als onderdeel hiervan zou onder meer het aantal inbraken en hoe dichtbij deze

hebben plaatsgevonden kunnen worden benoemd en daarbij visueel worden ondersteund. Wel is belangrijk dat hierbij geen valse of misleidende informatie wordt gegeven (Gass & Seiter, 2018a). Daarnaast moet, ongeacht of uit toekomstig onderzoek blijkt dat het gevoel van bekwaamheid van invloed is op deelname aan een bewonersmiddag, in deze *fear appeal* ook hierop worden gestimuleerd. Een *fear appeal* is namelijk alleen ethisch verantwoord wanneer deze naast het opwekken van angst, mensen ook een concrete oplossing biedt waarvan zij geloven dat zij deze kunnen uitvoeren (Gass & Seiter, 2018a).

Referenties

- ABF Research (2012) Bewonersparticipatie in aandachtswijken. Geraadpleegd van <https://www.tweedekamer.nl/downloads/document?id=97871e83-aa8c-4aa2-9f81-4c01cd8e56a0&title=Bewonersparticipatie%20in%20aandachtswijken%202012.pdf>
- Ahluwalia, R., & Burnkrant, R. E. (2004). Answering Questions about Questions: A Persuasion Knowledge Perspective for Understanding the Effects of Rhetorical Questions. *Journal of Consumer Research*, 31(1), 26–42. doi: 10.1086/383421
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2), 179-211. Geraadpleegd van https://www.dphu.org/uploads/attachements/books/books_4931_0.pd
- Bandura, A. (2000). Exercise of Human Agency Through Collective Efficacy. *Current Directions in Psychological Science*, 9(3), 75–78. doi: 10.1111/1467-8721.00064
- Beaton, A., Cook, M., Kavanagh, M., & Herrington, C. (2000). The psychological impact of burglary. *Psychology, Crime & Law*, 6(1), 33-43. doi: 10.1080/10683160008410830
- Bennet, T., & Wright, R. (1984). *Burglars on burglary*. Hampshire, UK: Gower.
- Bohnenblust, H. & Slovic, P. (1998). Integrating technical analysis and public values in risk-based decision-making. *Reliability Engineering and System Safety*, 59(1), 151–159. doi: 10.1016/S0951-8320(97)00136-1
- Brans, M., Maesschalck, J., Gelders, D., & Colsoul, N. (2008). Burgerparticipatie. Geraadpleegd van <http://docplayer.nl/12516082-Eindrapport-burgerparticipatie.html>
- Bryan, C. J., Walton, G. M., Rogers, T., & Dweck, C. S. (2011). Motivating voter turnout by invoking the self. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 108(31), 12653-12656. doi: 10.1073/pnas.1103343108

- Burnkrant, R. E., & Howard, D. J. (1984). Effects of the use of introductory rhetorical questions versus statements on information processing. *Journal of Personality and Social Psychology*, 47(6), 1218–1230. doi: 10.1037/0022-3514.47.6.1218
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2019). *De woning en buurt van inbraakslachtoffers*. Geraadpleegd van <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2019/10/inbrekers-vaker-actief-in-duurdere-buurt>
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2020). *Geregistreeerde diefstallen; diefstallen en verdachten, regio*. Geraadpleegd van <https://opendata.cbs.nl/statline/#/CBS/nl/dataset/83651NED/table?fromstatweb>
- Cialdini, R. B. (2000). *Social proof*. In R. B. Cialdini, *Influence: Science and Practice* (4) (pp. 98-142). Needham Heights, MA: Allyn & Bacon
- Clubb, A. C. (2012). Protecting the Castle: Applying Protection Motivation Theory to Explain the Use of Home Guardianship. Geraadpleegd van https://scholarworks.gsu.edu/cj_theses/4/:
- Clubb, A. C., & Hinkle, J. C. (2015). Protection motivation theory as a theoretical framework for understanding the use of protective measures. *Criminal justice studies*, 28, 336- 355. doi: 10.1080/1478601X.2015.1050590
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences* (p.79) Hillsdale, NJ: Erlbaum
- Cohen, L. E., & Felson, M. (1979). *Social change and crime rate trends: A routine activity approach*. *American sociological review*, 588-608.
- Filkuková, P., & Klempe, S. H. (2013). Rhyme as reason in commercial and social advertising. *Scandinavian Journal of Psychology*, 54(5), 423–431. doi:

10.1111/sjop.12069

Fishbein, M., & Ajzen, I. (2011). *Predicting and changing behavior: The reasoned action approach*. New York, NY: Taylor & Francis.

Floyd, D. L., Prentice-Dunn, S., & Rogers, R. W. (2000). A meta-analysis of research on protection motivation theory. *Journal of Applied Social Psychology*, 30,407-429.
doi: 10.1111/j.1559-1816.2000.tb02323.

Gass, R. H., & Seiter, J. S. (2018a). Motivational Appeals. In R. H. Gass & J. S. Seiter (Eds.), *Persuasion: Social influence, and compliance gaining (6)* (pp. 309–335). New York, NY: Routledge.

Gass, R. H., & Seiter, J. S. (2018b). Why Study Persuasion? In R. H. Gass & J. S. Seiter (Eds.), *Persuasion: Social influence, and compliance gaining (6)* (pp. 1-29). New York, NY: Routledge.

Gibson, C. L., Zhao, J., Lovrich, N. P., & Gaffney, M. J. (2002). Social integration, individual perceptions of collective efficacy, and fear of crime in three cities. *Justice Quarterly*, 19(3), 537–564. doi: 10.1080/07418820200095341

Gilovich, T., Griffin, D., & Kahneman, D. (Eds.). (2002). *Heuristics and biases: The psychology of intuitive judgment*. Cambridge university press.

Hansen, P. G., & Jespersen, A. M. (2013). Nudge and the Manipulation of Choice. *European Journal of Risk Regulation*, 4(1), 3–28. doi: 10.1017/s1867299x00002762

Klein Haneveld, R.K. en S. Boes en N. Kop (2012). Woninginbraken: Een onderzoek naar het fenomeen woninginbraken en mogelijke aanpak hiertegen. Apeldoorn: Politieacademie. Geraadpleegd van https://vubis.politieacademie.nl/webopac/FullBB.csp?WebAction=ShowFullBB&EncodedRequest=*B8*17*04*1E*C4*00*AC*B4*892*98*B4em5*D2&

Profile=Default&OpacLanguage=dut&NumberToRetrieve=10&StartValue=5&WebPageNr=1&SearchTerm1=.2.87020&SearchT1=&Index1=Thesaurus&&SearchMethod=Find_1&ItemNr=5

Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). Approach-avoidance model of persuasion. In Knowles, E. S., & Linn, J. A. (Eds.), *Resistance and persuasion*. (pp. 117-148). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates Inc.

Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (2020). *KNMI waarschuwingen*. Geraadpleegd van <https://www.knmi.nl/kennis-en-datacentrum/uitleg/knmi-waarschuwingen>

Kuroki, M. (2012). Crime Victimization and Subjective Well-Being: Evidence from Happiness Data. *Journal of Happiness Studies*, *14*(3), 783–794. doi : 10.1007/s10902-012-9355-1

Leonard, D. S. (1999). Does color of warnings affect risk perception? *International Journal of Industrial Ergonomics*, *23*(5–6), 499–504. doi: 10.1016/s0169-8141(98)00015-8

Maddux, J. E., & Rogers, R. W. (1983). Protection motivation and self-efficacy: A revised theory of fear appeals and attitude change. *Journal of Experimental Social Psychology*, *19*, 469-479. doi: 10.1016/0022-1031(83)90023-9

Maddux, J. E., & Gosselin (2003). *Self-efficacy*. In M. R. Leary & J. P Tangery (Eds.) *Handbook of self and identity* (pp. 218-238) New York, NY: Guilford

Maloney, E. K., Lapinski, M. K., & Witte, K. (2011). Fear Appeals and Persuasion: A Review and Update of the Extended Parallel Process Model. *Social and Personality Psychology Compass*, *5*(4), 206–219. doi: 10.1111/j.1751-9004.2011.00341.x

Messer, S. B. (2002). A psychodynamic perspective on resistance in psychotherapy: Vive la résistance. *Journal of Clinical Psychology*, *58*(2), 157–163. doi: 10.1002/jclp.1139

Michie, S., van Stralen, M. M., & West, R. (2011). The behaviour change wheel: A new method

- for characterising and designing behaviour change interventions. *Implementation Science*, 6(1), 42. doi: 10.1186/1748-5908-6-42
- Miller, R. L., Brickman, P., & Bolen, D. (1975). Attribution versus persuasion as a means for modifying behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 31(3), 430–441. doi: 10.1037/h0076539
- Milne, S., Sheeran, P., & Orbell, S. (2000). Prediction and intervention in health-related behavior: A meta-analytic review of protection motivation theory. *Journal of applied social psychology*, 30(1), 106-143. doi: 10.1111/j.1559-1816.2000.tb02308.x
- Mook, D. G. (2001). Observation and description II: Some technical problems. In D. G. Mook, *Psychological research: the ideas behind the methods* (pp. 138-175). New York, NY: Norton
- Pattavina, A., Byrne, J. M., & Garcia, L. (2006). An Examination of Citizen Involvement in Crime Prevention in High-Risk Versus Low- to Moderate-Risk Neighborhoods. *Crime & Delinquency*, 52(2), 203–231. doi: 10.1177/0011128705284155
- Paton, D., & McClure, J. (2013). *Preparing for Disaster: Building household and community capacity*. Springfield, IL: Charles C Thomas
- Petty, R. E., Cacioppo, J. T., & Heesacker, M. (1981). Effects of rhetorical questions on persuasion: A cognitive response analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 40(3), 432–440. doi: 10.1037/0022-3514.40.3.432
- Petty, R. E., & Caccioppo, J. T. (1986). The elaboration likelihood model of persuasion. In L. Berkowitz (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (19) (pp. 123-205). New York, NY: Academic Press.

- Piscitelli, A. (2011). *Cleaning up broken windows: Fear of crime and its relationships with civic engagement*. Wilfrid Laurier University.
- Piscitelli, A., & Perrella, A. M. L. (2017). Fear of crime and participation in associational life. *The Social Science Journal*, 54(2), 179–190. doi: 10.1016/j.soscij.2017.01.001
- Pratkanis, A. R. (2007). Social Influence Analysis: An index of Tactics. In Pratkanis, A. R. (Ed.). *The Science of Social Influence: Advances and Future Progress* (pp.17-82). New York, NY: Psychology Press.
- Pravossoudovitch, K., Cury, F., Young, S. G., & Elliot, A. J. (2014). Is red the colour of danger? Testing an implicit red–danger association. *Ergonomics*, 57(4), 503–510. doi: 10.1080/00140139.2014.889220
- Putnam, R. D. (1995). Bowling Alone: America’s Declining Social Capital. *Journal of Democracy*, 6(1), 65–78. doi: 10.1353/jod.1995.0002
- Rijksoverheid. (2020) *Aangescherpte maatregelen om het coronavirus onder controle te krijgen*. Geraadpleegd van <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2020/03/23/aangescherpte-maatregelen-om-het-coronavirus-onder-controle-te-krijgen>
- Rogers, R. W. (1975). A protection motivation theory of fear appeals and attitude change. *The Journal of Psychology*, 91, 93-114. doi: 10.1080/00223980.1975.9915803
- Sampson, R. J. (1997). Neighborhoods and Violent Crime: A Multilevel Study of Collective Efficacy. *Science*, 277 (5328), 918–924. doi: 10.1126/science.277.5328.918
- Sheeran, P., & Webb, T. L. (2016). The intention–behavior gap. *Social and personality psychology compass*, 10(9), 503-518. doi: 10.1111/spc3.12265

- Slovic, P. (1997). Trust, emotion, sex and science. In M.H. Bazerman, D.M. Messick, A.E. & K.A. Wade-Benzoni (Eds.), *Environment, ethics and behaviour*, (pp. 277-313). San Francisco, CA: Lexington Press.
- Skogan, W. G. (1990). *Disorder and decline: Crime and the spiral of decay in American neighborhoods*. Berkeley, CA: University of California Press
- Schwarz, N., Bless, H., Strack, F., Klumpp, G., Rittenauer-Schatka, H., & Simons, A. (1991). Ease of retrieval as information: another look at the availability heuristic. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(2), 195. doi: 10.1037/0022-3514.61.2.195
- Tannenbaum, M. B., Hepler, J., Zimmerman, R. S., Saul, L., Jacobs, S., Wilson, K., & Albarracín, D. (2015). Appealing to fear: A meta-analysis of fear appeal effectiveness and theories. *Psychological Bulletin*, 141(6), 1178–1204. doi: 10.1037/a0039729
- Thaler, R. H., & Sunstein, C. R. (2008). Easy does it-How to make lazy people do the right thing. *New Republic*, 238(6), 20-22. Geraadpleegd van: <https://newrepublic.com/article/63355/easy-does-it>
- Tversky, A., & Kahneman, D. (1973). Availability: A heuristic for judging frequency and probability. *Cognitive Psychology*, 5(2), 207–232. doi: 10.1016/0010-0285(73)90033-9
- Veldkamp. (2014). *Onderzoek preventie kwetsbare groepen*. Geraadpleegd van: https://hetccv.nl/fileadmin/Bestanden/Onderwerpen/Woninginbraak/Documenten/Onderzoek_preventie_kwetsbare_groepen/onderzoek-preventie-kwetsbare-groepen---veldkamp--definitief.pdf
- Viel-Ruma, K., Houchins, D., Jolivette, K., & Benson, G. (2010). Efficacy Beliefs of Special Educators: The Relationships Among Collective Efficacy, Teacher Self-Efficacy, and Job Satisfaction. *Teacher Education and Special Education: The Journal of the Teacher*

- Education Division of the Council for Exceptional Children, 33(3), 225–233. doi:*
10.1177/0888406409360129
- de Waard, J. (2012). Diefstal in woningen: Omvang, achtergronden, en werkzame preventieve en repressieve maatregelen. Een synthese van literatuur ten behoeve van de Veiligheidsconferentie ‘Diefstal in woningen’. Geraadpleegd van https://www.researchgate.net/publication/318207298_Woninginbraak_Omvang_achtergronden_en_werkzame_preventieve_en_repressieve_maatregelen_een_synthese_van_literatuur_ten_behoeve_de_Veiligheidsconferentie_'Diefstal_in_Woningen'_Antwerpen_1_juni_2012
- Wiegman, O., Taal, E., van den Bogaard, J. W., & Gutteling, J. M. (1992). Protection motivation theory as predictors of behavioural intentions in three domains of risk management. *Lifestyles, stress and health: New developments in health psychology, 55-70*. Leiden: DSWO Press.
- Witte, K. (1992). Putting the fear back into fear appeals: The extended parallel process model. *Communications Monographs, 59*, 329-349. doi: 10.1080/03637759209376276
- Witte, K. (1994). Fear control and danger control: A test of the extended parallel process model (EPPM). *Communication Monographs, 61(2)*, 113–134. doi: 10.1080/03637759409376328
- Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) (2007). *Een onderzoek naar de kosten van criminaliteit voor tien verschillende delicttypen*. Geraadpleegd van https://www.wodc.nl/binaries/volledige-tekst_tcm28-68564.pdf
- Zajonc, R. B. (1968). Attitudinal effects of mere exposure. *Journal of Personality and Social Psychology, 9(2, Pt.2)*, 1–27. doi: 10.1037/h0025848

Appendix A - Deur-tot-deur uitnodiging

Situatie deur-tot-deur uitnodiging zoals getoond aan de respondenten.

Stelt u zich voor:

U bent thuis en er wordt bij u aangebeld. Voor de deur staat iemand vanuit uw gemeente, die u verteld dat er over twee weken een bewonersmiddag zal zijn in uw buurt. Deze bewonersmiddag is bedoeld om u te informeren en met de buurt in gesprek te gaan over het anti-inbraak project dat in samenwerking met uw gemeente en de politie wordt uitgevoerd, het project heet "Inbraakvrije Wijk".

De organisatie van het project wil u graag vertellen over wat er tot nu toe is gedaan en wil ook graag horen wat uw ideeën zijn met betrekking tot dit project. Verder kunt u op deze bewonersmiddag ook nog persoonlijke anti-inbraak tips krijgen.

Daarnaast zal er een springkussen zijn, zodat mocht u kinderen hebben, deze lekker kunnen spelen tijdens deze bewonersmiddag.

De bewonersmiddag zal bij u in de buurt plaatsvinden en nog geen 5 minuten lopen zijn vanaf waar u woont.

Appendix B – Tekst project “Inbraakvrije Wijk”

Tekst project “Inbraakvrije Wijk” zoals getoond aan de respondenten (1/2)

Project "Inbraakvrije Wijk"

Het aantal woninginbraken in Nederland is de laatste vijf jaar bijna gehalveerd tot net onder de 50.000 keer per jaar. Dat is goed nieuws. Desondanks gaan we verder met het terugdringen van woninginbraken. Want elke woninginbraak is er één teveel en gemiddeld zijn het er nog altijd 5,7 per uur. Slachtoffers van een inbraak voelen zich vaak voor lange tijd niet meer veilig in hun eigen huis. Zaak voor het Ministerie van Justitie & Veiligheid, gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie om zich te blijven richten op het terugdringen van woninginbraken. Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk".

Wat is het project "Inbraakvrije Wijk"?

Het project "Inbraakvrije Wijk" is een samenwerking tussen het Ministerie van Justitie & Veiligheid en Dutch Institute for Technology, Safety & Security (DITSS). Waarbij het voornaamste doel van het project is om het aantal woninginbraken terug te dringen. Daarnaast zijn het verhogen van het ophelderingspercentage van inbraken en het veiligheidsgevoel van bewoners, twee andere belangrijke doelen van het project.

Dit doen we door Fieldlabs in te richten in verschillende wijken om zo een proefomgeving te creëren, waar we slimme innovatieve technologieën in de praktijk testen die ons kunnen helpen om o.a. het aantal woninginbraken in een buurt te laten dalen.

Fieldlab Rotterdam

Het eerste Fieldlab is in de wijk Lombardijen in Rotterdam en daarna richten we in meerdere gemeenten een Fieldlab in. Dit doen we in samenwerking met de gemeente. De gemeente kiest hierbij de buurt. We werken samen met onder andere bedrijven, woningbouwcorporaties, buurtbewoners en de politie. Deelname voor buurtbewoners is op vrijwillige basis. Maar je krijgt er als deelnemer wel wat voor terug: een inbraakveilige woning.

Tekst project “Inbraakvrije Wijk” zoals getoond aan de respondenten (2/2)

Waarom een Fieldlab in Rotterdam?

Sinds begin 2018 is Lombardijen in Rotterdam een hotspot met betrekking tot inbraken en wordt daar door alle partners veel op geïnvesteerd. Denk aan nieuw hang- en sluitwerk, extra toezicht op straat en ook preventieve acties. Maar wat zou het mooi zijn als ook de technologie kan helpen in de aanpak van woninginbraken. Het ministerie van Veiligheid en Justitie heeft daarom opdracht gegeven om met Fieldlabs door het hele land te gaan onderzoeken of nieuwe technologie ook een bijdrage kan leveren.

Wat gebeurt er in Fieldlab Rotterdam?

Aan de Dantestraat 454 in Lombardijen in Rotterdam hebben we een projectruimte, met een 'inside lab', waar we verschillende technische maatregelen testen. We zijn gestart met het testen van slimme armaturen op lantaarnpalen. Deze kunnen geluidsdruk waarnemen en gedrag herkennen, denk aan glasgerinkel en verdacht gedrag van inbrekers. Deze sensoren werken dan als slimme ogen en oren en zijn herkenbaar aan op de lantaarnpalen bevestigde bordjes.

Ook gaan we in Fieldlab Rotterdam nog vele andere maatregelen testen.

Wat gebeurt er met de uitkomsten van het Fieldlab?

Als alle resultaten bekend zijn dan zullen er maatregelen zijn die niet gewerkt hebben maar ook maatregelen die wel daadwerkelijk inbraken voorkomen of ervoor kunnen zorgen dat inbrekers aangehouden kunnen worden. Deze goedwerkende maatregelen kunnen dan bij de aanpak van woninginbraken gevoegd worden en in andere wijken/steden gebruikt worden.

Appendix C – Overzicht van de gebruikte flyers per conditie

Flyer 1: Waargenomen risico laag, waargenomen self-efficacy laag

IENE MIENE MUTTE

90% van de woninginbraken is het werk van de "Gelegenheidsinbreker"

RAAR MAAR WAAR
Veel inbrekers kiezen een huis redelijk willekeurig en op de gelegenheid om in te breken uit. En niet op de mogelijke buit. Oftewel, een soort *Iene miene mutte*.

GELEGENHEID MAAKT DE DIEF
En deze gelegenheid lijkt ook in uw buurt aanwezig. Er wordt namelijk al jaren zo nu en dan in uw buurt ingebroken, waaronder ook nog kort geleden, in een woning een paar straten verderop.

KANS OP INBRAAK

Wat vindt u?
Moet deze gelegenheid worden aangepakt?

KUNNEN WE DIT AANPAKKEN?
Ja, dat kan! Door het samen aan te pakken! Want ook al treft u zelf maatregelen, dan blijft uw buurt en daarmee ook uw huis nog steeds aantrekkelijk voor inbrekers.

PROJECT "INBRAAKVRIJE WIJK"
Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk" in uw buurt. Waarbij we met o.a. slimme techniek en gezamenlijke maatregelen, deze gelegenheid juist samen aan willen pakken.

BEWONERSMIDDAG
Maar dit kunnen we niet alleen. Hiervoor hebben we u hard nodig! Daarom willen we u graag uitnodigen voor de bewonersmiddag van dit project over twee weken. Zodat we u kunnen uitleggen wat we tot nu toe al hebben gedaan, maar nog belangrijker, bedenken met de buurt wat we nog gaan doen!

AGENDA BEWONERSMIDDAG

- _____
- _____
- _____

U BESLIST
Door samen te werken kunt u dus iets aan deze gelegenheid in uw buurt doen. Maar de keuze is natuurlijk aan u, wij zien u in ieder geval graag op deze bewonersmiddag!

Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!

Inbraakvrije Wijk
Ministerie van Justitie en Veiligheid
P O L I T T I E

<https://inbraakvrijewijk.nl/>

Flyer 2: Waargenomen risico hoog, waargenomen self-efficacy laag

IENE MIENE MUTTE

90% van de woninginbraken is het werk van de "Gelegenheidsinbreker"

RAAR MAAR WAAR
Veel inbrekers kiezen een huis redelijk willekeurig en op de gelegenheid om in te breken uit. En niet op de mogelijke buit. Oftewel, een soort *Iene miene mutte*.

GELEGENHEID MAAKT DE DIEF
En deze gelegenheid is ook in uw buurt sterk aanwezig. Er wordt namelijk al jaren erg vaak in uw buurt ingebroken, waaronder ook nog kort geleden in uw straat, in een woning vergelijkbaar met die van u.

KANS OP INBRAAK

Wat vindt u?
Moet deze gelegenheid worden aangepakt?

KUNNEN WE DIT AANPAKKEN?

Ja, dat kan! Door het samen aan te pakken!
Want ook al treft u zelf maatregelen, dan blijft uw buurt en daarmee ook uw huis nog steeds aantrekkelijk voor inbrekers.

PROJECT "INBRAAKVRIJE WIJK"

Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk" in uw buurt. Waarbij we met o.a. slimme techniek en gezamenlijke maatregelen, deze gelegenheid juist samen aan willen pakken.

BEWONERSMIDDAG

Maar dit kunnen we niet alleen.
Hiervoor hebben we u hard nodig!
Daarom willen we u graag uitnodigen voor de bewonersmiddag van dit project over twee weken. Zodat we u kunnen uitleggen wat we tot nu toe al hebben gedaan, maar nog belangrijker, bedenken met de buurt wat we nog gaan doen!

AGENDA BEWONERSMIDDAG

- _____
- _____
- _____

U BESLIST

Door samen te werken kunt u dus iets aan deze gelegenheid in uw buurt doen.
Maar de keuze is natuurlijk aan u, wij zien u in ieder geval graag op deze bewonersmiddag!

Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!

Inbraakvrije Wijk
<https://inbraakvrijewijk.nl/>

Ministerie van Justitie en Veiligheid

POLITIE

Flyer 3: Waargenomen risico laag, waargenomen self-efficacy hoog

IENE MIENE MUTTE

RAAR MAAR WAAR
Veel inbrekers kiezen een huis redelijk willekeurig en op de gelegenheid om in te breken uit. En niet op de mogelijke buit. Oftewel, een soort *Iene miene mutte*.

90%
van de woninginbraken is het werk van de "Gelegenheidsinbreker"

GELEGENHEID MAAKT DE DIEF
En deze gelegenheid lijkt ook in uw buurt aanwezig. Er wordt namelijk al jaren zo nu en dan in uw buurt ingebroken, waaronder ook nog kort geleden, in een woning een paar straten verderop.

KANS OP INBRAAK

Wat vindt u?
Moet deze gelegenheid worden aangepakt?

KUNNEN WE DIT AANPAKKEN?

Ja, dat kan! Door het samen aan te pakken!
Want ook al treft u zelf maatregelen, dan blijft uw buurt en daarmee ook uw huis nog steeds aantrekkelijk voor inbrekers.

PROJECT "INBRAAKVRIJE WIJK"

Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk" in uw buurt. Waarbij we met o.a. slimme techniek en gezamenlijke maatregelen, deze gelegenheid juist samen aan willen pakken.

BEWONERSMIDDAG

Maar dit kunnen we niet alleen.
Hiervoor hebben we u als buurtexpert hard nodig!
Daarom willen we u graag uitnodigen voor de bewonersmiddag van dit project over twee weken. Zodat we u kunnen uitleggen wat we tot nu toe al hebben gedaan, maar nog belangrijker, bedenken met de buurt wat we nog gaan doen!

AGENDA BEWONERSMIDDAG

- Info project "IVW"
- Zwakte punten v/d buurt
- Meedenken over oplossingen

U BESLIST

Door samen te werken kunt u dus iets aan deze gelegenheid in uw buurt doen.
Maar de keuze is natuurlijk aan u, wij zien u in ieder geval graag op deze bewonersmiddag!

Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!

Inbraakvrije Wijk
<https://inbraakvrijewijk.nl/>

Ministerie van Justitie en Veiligheid

POLITIE

Flyer 4: Waargenomen risico hoog, waargenomen self-efficacy hoog

IENE MIENE MUTTE

90% van de woninginbraken is het werk van de "Gelegenheidsinbreker"

RAAR MAAR WAAR
Veel inbrekers kiezen een huis redelijk willekeurig en op de gelegenheid om in te breken uit. En niet op de mogelijke buit. Oftewel, een soort Iene miene mutte.

GELEGENHEID MAAKT DE DIEF
En deze gelegenheid is ook in uw buurt sterk aanwezig. Er wordt namelijk al jaren erg vaak in uw buurt ingebroken, waaronder ook nog kort geleden in uw straat, in een woning vergelijkbaar met die van u.

KANS OP INBRAAK

Wat vindt u?
Moet deze gelegenheid worden aangepakt?

KUNNEN WE DIT AANPAKKEN?

Ja, dat kan! Door het samen aan te pakken!
Want ook al treft u zelf maatregelen, dan blijft uw buurt en daarmee ook uw huis nog steeds aantrekkelijk voor inbrekers.

PROJECT "INBRAAKVRIJE WIJK"

Daarom is er gestart met het project "Inbraakvrije Wijk" in uw buurt. Waarbij we met o.a. slimme techniek en gezamenlijke maatregelen, deze gelegenheid juist samen aan willen pakken.

BEWONERSMIDDAG

Maar dit kunnen we niet alleen.
Hiervoor hebben we u als buurtexpert hard nodig!
Daarom willen we u graag uitnodigen voor de bewonersmiddag van dit project over twee weken. Zodat we u kunnen uitleggen wat we tot nu toe al hebben gedaan, maar nog belangrijker, bedenken met de buurt wat we nog gaan doen!

AGENDA BEWONERSMIDDAG

- Info project "IVW"
- Zwakte punten v/d buurt
- Meedenken over oplossingen

U BESLIST

Door samen te werken kunt u dus iets aan deze gelegenheid in uw buurt doen.
Maar de keuze is natuurlijk aan u, wij zien u in ieder geval graag op deze bewonersmiddag!

Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!

Inbraakvrije Wijk
Ministerie van Justitie en Veiligheid
POLITIE

<https://inbraakvrijewijk.nl/>

Appendix D - Overige beïnvloedingstechnieken in de flyer

Flyer algemeen. Het doel van de flyer was allereerst om aandacht te trekken. Dit werd gedaan door middel van opvallende elementen in de flyer te gebruiken, zoals de titel *Iene Miene Mutte*. Deze titel is gekozen omdat deze enigszins ongebruikelijk is en daardoor mogelijk zorgt voor verstoring van *inertia* (Knowles & Linn, 2004). *Inertia* kan hierbij worden gedefinieerd als een tegenzin om een bepaald inzicht op te willen doen of te accepteren (Messer, 2002), in dit geval de flyer te willen bekijken en te lezen.

Daarnaast is gebruik gemaakt van voetstappen en een vergrootglas, om de ontvanger van de flyer een structuur te bieden hoe de flyer bekeken dient te worden, maar ook als een vorm van *nudging*, om mensen te stimuleren om verder te lezen. Dit is een beïnvloedingstechniek die door kleine veranderingen in de omgeving, mensen hun keuzes kan beïnvloeden (Thaler & Sunstein, 2008; Gass & Seiter, 2018b). Zo bleek al uit het onderzoek van Hansen & Jespersen (2013) dat door groene voetstappen op straat richting de prullenbak, mensen minder afval op straat gooide.

Waargenomen risico. Buiten de gebruikte technieken om het waargenomen risico in verschillende mate te beïnvloeden, zijn er ook een aantal technieken gebruikt in alle flyers. En ook deze maakte deel uit van dezelfde *fear appeal*. Zo werd allereerst in alle flyers benoemd dat veel inbreken op de gelegenheid en niet op de buit. Dit was belangrijk om te benoemen omdat uit meerdere onderzoeken zoals uit dat van Veldkamp (2014), blijkt dat veel mensen nog steeds de overtuiging hebben dat een inbreker een huis uitkiest op de mogelijke buit. Hierdoor schatten zij het risico dat zij slachtoffer worden van inbraak laag in, omdat zij het idee hebben dat deze mogelijke buit, bij hun klein of in ieder geval kleiner is dan bij de burens of in andere wijken.

Vervolgens werd er benoemd dat 90% van de woninginbraken wordt gepleegd door

gelegenheidsinbrekers en maakte samen met de titel *Iene Miene Mutte* en de uitleg hiervan, duidelijk dat iedereen slachtoffer kan worden van inbraak.

Tot slot werd na de verschillende mate van manipulatie op waargenomen risico, op het einde van de pagina, de respondent gevraagd of deze gelegenheid moet worden aangepakt en was bedoeld als een retorische vraag. Hiervoor was gekozen, omdat uit onderzoek blijkt dat een boodschap, in dit geval of de gelegenheid tot inbraak in de buurt moet worden aangepakt, hierdoor bewuster wordt verwerkt (Burnkrant & Howard, 1984; Petty, Cacioppo & Heesacker 1981; Ahluwalia & Burnkrant, 2004). Wanneer het niet te overduidelijk is dat de vraag retorisch bedoeld is, zal de ontvanger van deze vraag namelijk op zoek gaan naar een antwoord hierop, wat resulteert in bewustere informatie verwerking en zo voor meer sterkte van de boodschap (Ahluwalia & Burnkrant, 2004).

Waargenomen self-efficacy. Buiten de gebruikte technieken om het waargenomen self-efficacy tussen de verschillende condities te manipuleren, zijn er een aantal gebruikt in alle flyers. Als eerste werd aansluitend op de vraag of deze gelegenheid moet worden aangepakt, een retorische vraag gesteld of we dit kunnen aanpakken. Deze was toegevoegd om ook de kans op bewustere informatie verwerking voor de achterkant van de flyer te stimuleren en zo mogelijk de manipulatie op self-efficacy te versterken .

Ingeschatte effectiviteit. De ingeschatte effectiviteit is allereerst in alle flyers kort beïnvloed door te benoemen dat de gelegenheid tot inbraak kan worden aangepakt, wanneer dit samen wordt gedaan. Verder is aan het einde van de pagina, de response-efficacy geprobeerd te beïnvloeden door te benoemen dat, door middel van samen te werken, deze gelegenheid kan worden aangepakt en door de slogan; *Want samen maken wij, uw buurt inbraakvrij!*. Hierbij werd door middel van herhaling en rijm, de boodschap dat gelegenheid kan worden aangepakt

versterkt. Door op verschillende manieren de boodschap te herhalen wordt deze namelijk meer geaccepteerd en geloofwaardiger ervaren (Zajonc, 1968; Friedrich, Fetherstonhaugh, Casey & Gallagher, 1996). Het gebruik van rijm, zorgt daarnaast dat de boodschap positiever, origineler en overtuigender wordt ervaren (Filkiková & Klempe, 2013).

Weerstand. Ook is benoemd dat de keuze aan de respondent blijft en is gebruikt als een beïnvloedingstechniek, om eventuele weerstand weg te nemen (Praktanis, 2007).